

CONSILIUL LEGISLATIV

AVIZ

**referitor la propunerea legislativă pentru modificarea
și completarea Legii nr. 305/2022 privind
Consiliul Superior al Magistraturii**

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, transmisă de Secretarul General al Camerei Deputaților cu adresa nr. Plx.188/16.03.2026 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D211/17.03.2026,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (4) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea Legii nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, în sensul instituirii unor noi reglementări referitoare la procedura de numire în funcțiile de conducere din cadrul Inspecției Judiciare, precum și la procedura de lucru în cadrul acestei instituții.

2. Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art. 73 alin. (3) lit. l) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea dispozițiilor art. 75 alin. (1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Camera Deputaților.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Menționăm că, potrivit **art. 6 alin. (1) din Legea nr. 24/2000**, republicată, cu modificările și completările ulterioare, *„Proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă”*. De asemenea, potrivit **alin. (2)** al aceluiași articol, soluțiile pe care le cuprinde proiectul *„trebuie să fie temeinic fundamentate, luându-se în considerare interesul social, politica legislativă a statului român și cerințele corelării cu ansamblul reglementărilor interne și ale armonizării legislației naționale cu legislația comunitară și cu tratatele internaționale la care România este parte, precum și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului”*.

Având în vedere faptul că actualul cadru normativ se află în vigoare de relativ puțină vreme, fundamentarea intervențiilor legislative propuse ar fi trebuit să asigure respectarea cerințelor impuse de dispozițiile art. 6 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel încât să nu fie afectată stabilitatea legislativă, componentă fundamentală a statului de drept.

5. În ceea ce privește procedura de numire a inspectorului-șef și a inspectorului-șef adjunct, prevăzută în cuprinsul art. 69, astfel cum este propus la pct. 1, precizăm următoarele:

5.1. Potrivit art. 66 alin. (1) din Legea nr. 305/2022, Inspekția Judiciară funcționează ca structură cu personalitate juridică în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, care are, potrivit art. 44 alin. (2) și (3) din aceeași lege, competența de a exercita acțiunea disciplinară în cazul abaterilor săvârșite de judecători și procurori și de a efectua cercetarea disciplinară prealabilă.

Așa cum a reținut Curtea Constituțională în jurisprudența sa constantă referitoare la normele similare din cuprinsul Legii nr. 317/2004, cum ar fi în Decizia nr. 59/2025, Inspekția Judiciară, deși are atribuții distincte de cele ale Consiliului Superior al Magistraturii, este parte a acestei autorități, cu competențe în cercetarea abaterilor disciplinare săvârșite de judecători sau procurori (par. 24 și 25).

Având în vedere aceste aspecte, rezultă că normele referitoare la organizarea și funcționarea Inspekției Judiciare trebuie să asigure respectarea rolului Consiliului Superior al Magistraturii de garant al independenței justiției, consacrat de dispozițiile art. 133 alin. (1) din

Legea fundamentală, precum și a principiului independenței justiției, consacrat de art. 124 alin. (3) din Constituție, principiu care implică lipsa imixtiunii celorlalte puteri în aspectele esențiale ale organizării și funcționării acesteia.

Așa cum s-a subliniat în Avizul Consiliul Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) nr. 18 (2015) *„Puterea judecătorească trebuie să fie independentă pentru a-și îndeplini rolul cu privire la celelalte puteri ale statului, societatea în general și părțile din litigii. Independența judecătorilor nu este o prerogativă sau un privilegiu acordat în interesul lor propriu, ci în interesul statului de drept și al tuturor celor care caută și doresc justiție. Independența judiciară este mijlocul prin care se asigură imparțialitatea judecătorilor. Ea este așadar condiția preliminară care garantează că toți cetățenii (și celelalte puteri ale statului) sunt egali în fața instanțelor judiciare. Independența judiciară este un element intrinsec al datoriei de a decide sentințele în mod imparțial. Numai o putere judecătorească independentă poate pune efectiv în aplicare drepturile tuturor membrilor societății, în special ale acelor grupuri care sunt vulnerabile sau nepopulare. Astfel, independența este o cerință fundamentală care permite judecătorilor să apere democrația și drepturile omului”*.

În acest cadru, instituirea prin lege a unei proceduri de numire în funcțiile de conducere ale Inspecției Judiciare care să implice prezența unor entități din afara sistemului judiciar apare ca fiind în contradicție cu principiul independenței justiției.

Astfel, constituirea unei „comisii tehnice independente” în fața căreia să se susțină concursul ar putea avea ca efect acreditarea ideii că sistemul judiciar nu este capabil să gestioneze problematica numirii în anumite funcții, fapt care ar face necesară externalizarea competenței de apreciere a candidaților, făcând, indirect, să scadă încrederea cetățenilor în autoritățile constituționale din domeniul justiției.

De altfel, componența comisiei este reglementată sumar în cuprinsul normelor propuse pentru art. 69 alin. (6) și (7), fără a se stabili nici măcar o condiție de vechime în activitatea specifică pentru membrii acesteia, fapt care ar face posibilă numirea în respectiva comisie a unor persoane aflate la începutul activității profesionale. În plus, nu se înțelege cine și cum realizează aprecierea reputației profesionale și morale a viitorilor membri ai comisiei și în funcție de ce criterii se stabilește că aceasta este „ireproșabilă”. Totodată, condiția referitoare

la lipsa calității de membru al unui partid politic în ultimii 3 ani ar fi fost suficientă, întrucât funcțiile de conducere într-un partid politic nici nu ar putea fi deținute de o persoană care nu are calitatea de membru al respectivului partid.

Pe de altă parte, implicarea Parlamentului în procedura de numire a conducătorilor Inspecției Judiciare, chiar și sub forma emiterii unui „aviz consultativ”, nu poate avea decât caracterul unei imixțiuni a puterii legislative în activitatea puterii judecătorești, afectând astfel independența acesteia.

O astfel de atribuție a Parlamentului nu își găsește sprijin în nicio dispoziție constituțională, așa cum, de exemplu, este cazul modalității de numire a reprezentanților societății civile în Consiliul Superior al Magistraturii, astfel încât nu poate fi acceptată nici din acest punct de vedere.

Pentru toate aceste motive, reglementarea referitoare la procedura de alegere a inspectorului-șef și a inspectorului-șef adjunct al Inspecției Judiciare nu poate fi adoptată în forma propusă prin proiect.

5.2. În ceea ce privește **pct.2**, precizăm că soluțiile legislative din cuprinsul normelor propuse pentru art. 44 alin. (4) și (5) nu întrunesc cerințele specifice de claritate și previzibilitate, nu se integrează armonios în cuprinsul actului normativ de bază, astfel cum impun dispozițiile art. 61 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În acest sens, precizăm că referirea la posibilitatea „intervenției” inspectorului-șef în soluțiile dispuse de inspectorii judiciari „în cauzele individuale”, cu excepția situațiilor expres prevăzute de lege, este neclară, din redactarea textului rezultând că ar putea exista situații în care inspectorul-șef ar fi îndreptățit să realizeze un act discreționar.

Precizăm că, în prezent, potrivit art. 48 alin. (2) din actul normativ de bază, rezoluțiile inspectorului judiciar sunt supuse confirmării inspectorului-șef. O astfel de soluție legislativă este corelată cu dispozițiile art. 44 alin. (2) din Legea nr. 305/2022, potrivit căreia acțiunea disciplinară în cazul abaterilor săvârșite de judecători și procurori **se exercită de Inspecția Judiciară**, prin inspectorul judiciar. Prin urmare, așa cum a reținut și Curtea Constituțională în jurisprudența sa referitoare la reglementarea similară din cuprinsul Legii nr. 317/2004, Inspecția Judiciară, și nu inspectorul judiciar, este titulara acțiunii disciplinare a judecătorilor și procurorilor. Prin urmare,

confirmarea soluției inspectorului judiciar care a efectuat cercetarea disciplinară prealabilă apare ca o consecință firească a competenței acestei entități cu personalitate juridică.

Pe de altă parte, norma propusă pentru alin. (5) are o redactare confuză, întrucât din text nu reiese care este semnificația noțiunii de „selecție țintită a cauzelor” și nici cui îi este adresată norma, respectiv cine are obligația de a respecta interdicția prevăzută de text, astfel încât dispoziția nici nu ar putea fi aplicată în practică.

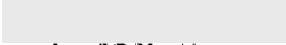
5.3. La pct. 4, norma propusă pentru art. 74 alin. (1) lit. c), prin care se instituie obligația inspectorului-șef de a prezenta anual, „în mod public”, raportul de activitate pentru anul anterior nu ține seama de faptul că Inspecția Judiciară funcționează în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, ajutând la îndeplinirea atribuțiilor acestuia în materia răspunderii disciplinare a judecătorilor și procurorilor. Prin urmare, ar fi trebuit menținută norma potrivit căreia raportul de activitate trebuie prezentat Consiliului, așa cum, de altfel, se prevede în prezent,

Observația este valabilă și pentru art. 74¹, în ceea ce privește instituirea obligației Inspecției Judiciare de a transmite Consiliului Superior al Magistraturii și Parlamentului României raportul anual de activitate.

*

* *

Ținând seama de cele de mai sus, reglementarea preconizată nu poate fi promovată în forma propusă prin proiect.

PREȘEDINTE

Florin IORDACHE
